

Grisen som ville få det bättre

En dag tröttnade grisen på sin usla tillvaro och fick för sig att han skulle gå till domstol för att få veta sin lagliga rätt som gris. Det må bära eller brista, tänkte han. Han måste pröva lyckan. Han som andra.

– Vad har du att klaga på då? frågade notarien.

– Å, jag är så trött på att ha det som jag har det, sa grisen. Hästen får havre och kon får säd, och så ligger de till på köpet torrt och skönt i bås och spilta. Och jag får inget annat än matrester och diskvatten. Om dagen vadar jag i sörja, och om natten ligger jag och rullar mig i smutsig och fuktig halm. Är det rättvist det? frågade han.

Nej, det höll notarien med om att det inte var, och så letade han i böckerna och hittade bestämmelser för djurskötsel.

– Det är orättvist att du ska ha det så mycket sämre än hästen och kon, sa han. Från och med nu ska du få vetekorn och ärter och sova på sidenbädd.

– Ja! Grisen tackade och var så glad så han visste inte till sig.

Hela hemvägen gick han och gnolade och smågrymtade: Vete och ärter och sova på siden! Vete och ärter och sova på siden! Vete och ärter och sova på siden!

Vägen gick mellan några skogklädda kullar, och uppe i en av dungarna låg räven och lyssnade på grisen.

Nu ska jag reta den gamle grisen, tänkte räven. Han ylade det högsta han kunde: Diskvatten och avfall och ligga i dynga!

Grisen brydde sig inte om det utan fortsatte bara att gnola: Vete och ärter och sova på siden! Men räven överröstade honom med sitt: Diskvatten och avfall och ligga i dynga! Diskvatten och avfall och ligga i dynga! Till slut började grisen, utan att han själv märkte det, säga likadant.

När han så kom hem blev han tillfrågad om hur det hade gått vid domstolen. Fick du veta hur grisar ska ha det?

Javisst javisst, sa grisen. Diskvatten och avfall och ligga i dynga! Diskvatten och avfall och ligga i dynga!

Originalets titel: Grisen och levemåten hans

Författare: Asbjørnsen och Moe

Bearbetning: Håkan Wester

En saga från **sagosidan.se**

